

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/225/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210701
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5612210701.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody 1.709,35 eur a nemajetkovej ujmy 341,87 eur samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu 27.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody 1.709,35 € a nemajetkovej ujmy 341,87 €. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol exekučnému okresnému súdu Liptovský Mikuláš vykonanie exekúcie pre pohľadávku vzniknutú neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 5371385 povinnou I. Z., I.. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor pod spisovou značkou EX6062/2009 požiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol dňa 19.03.2012 (konanie začalo 22.07.2009), teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 971 dní). Nesprávny úradný postup charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonnej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. SR02637/09, vykonateľného 18.06.2009) porušil zásadu legality. Exekučný súd nebol legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci. Exekučný súd opätovným posúdením práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny založil v právnom vzťahu medzi žalobcom a dlžníkom prekážku veci rozhodnutej. V uvedenom konaní neexistuje okolnosť, umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Majetková škoda 1.709,35 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní, vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o úvere. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatňuje, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorým došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu vymoženého jeho pohľadávky. Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol žalobca včas, efektívne a

účinne uskutočniť rad iných krokov, smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Ďalšími dôvodmi pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy sú neexistencia vnútroštátneho účinného prostriedku nápravy, absolútna nemožnosť súdneho uplatňovania pohľadávky, čo vyvolalo u žalobcu, resp. členov riadiacich orgánov spoločnosti a ich majiteľov negatívne pocity. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatnenia pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo zánik už vytvorených a ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu u žalobcu aj u jeho majiteľov, neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Ako primeranú náhradu majetkovej ujmy si žalobca uplatňuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, teda čiastku 341,87 €. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhrady škody, do podania tejto žaloby žalovaný pozitívne nereagoval. Navrhol tiež, aby súd medzitýmnym rozsudkom vyslovil, že žalovaný zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, vzniknutú neplnením záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere dlžníčkou I. Z..

Žalovaný písomným vyjadrením z 29.10.2013 navrhol zamietnutie žaloby, poukážuc na jej zmatečnosť podania (neuvedené spisové značky príslušných súdnych konaní, dátumy doručenia podaní súdu a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch). Nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, spočívajúceho v tvrdených prieťahoch v súdnom konaní. Žalovaný tiež namietol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobca neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Zákonnou podmienkou súdneho konania o nároku na náhrady škody je jeho predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musí existovať nezákonné rozhodnutie (resp. nesprávny úradný postup), musí vzniknúť škoda a existovať príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vzniknutou škodou. Žalobca označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmirov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je autonómnym pojmom, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov, lebo sa týkajú právnych vzťahov zo spotrebiteľských zmlúv. Nesprávnym úradným postupom sú tie prípady vzniku škôd, ktoré sú vyvolané inou než rozhodovacou činnosťou orgánov verejnej moci. Posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia jej zamietnutím nesprávnym úradným postupom (rozsudok NS ČR z 29.06.1999 sp. zn. 2Cdom 129/1997, NS SR sp. zn. 4Cdo/24/2004). Poukázal na § 44 ods. 2 Exek. por. účinného od 01.06.2011 a na nevyhnutnosť konštatovania nezákonnosti rozhodnutia príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na

vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu a skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (uznesenie ÚS SR z 03.03.2011, č. k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenie NS SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010 a 5Cdo/291/2010). V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná jej existencia ani výška. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov bez uvedenia, či ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk. Pri vyčíslení nároku na náhradu materiálnej škody žalobca nepreukázal existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul podaním žaloby na súd, čo nevykonal. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, náklady na jeho prevádzkovanie, správu a údržbu mu vznikli bez ohľadu na tvrdené prietahy. K výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval ustanovenie § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a poukázal na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a na poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu, takže žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť (nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom exekučného súdu). Žalovaný si týmto vyjadrením uplatnil aj právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 106NcC/75/2013-17 zo dňa 31.01.2013 nevyhlásil sudkyňu Okresného súdu Lipt. Mikuláš JUDr. Janu Haluškovú z prejednávania a rozhodovania veci. Toto uznesenie bolo žalobcovi doručené 22.10.2013, kedy aj nadobudlo právoplatnosť. Jeho tvrdenie v podaní zo 16.01.2015 o nedoručení tohto súdneho rozhodnutia je preto nepravdivé a nezakladá dôvod odročenia pojednávania, ktoré zároveň žalobca navrhol. Súd len zdôrazňuje, že už v rozsudku zo 07.07.2014 túto skutočnosť žalobcovi súd oznámil. Žalobca totiž rovnaký postup a rovnaké tvrdenia prezentoval už v elektronickom podaní zo dňa 11.11.2013.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11Co/512/2014-127 zo dňa 24.11.2014 rozsudok tunajšieho okresného súdu č.k. 8C/225/2012-86 zo dňa 07.07.2014 zrušil, lebo bolo potrebné aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku účinného do 01.06.2010, nie do 31.05.2011.

Na pojednávaní dňa 19.01.2015 sa nezúčastnil žiaden z riadne a včas predvolaných účastníkov, žalovaný svoju neúčast ospravedlnil. Súd vec rozhodol v neprítomnosti účastníkov, prihliadajúc na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy, čo je postup podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom Obč. súd. por.).

Neúčelným a nevhodným bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmym rozsudkom o základe prejednávanej veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie. Navyše sa žalobca domáha, aby súd medzitýmym rozsudkom určil, že žalovaný

je zodpovedný za škodu vzniknutú žalobcovi tým, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, ale v žalobe samotnej tvrdí, že exekučný súd o jej zamietnutí rozhodol, aj keď oneskorene.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 5 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 01.01.2013 (ďalej len Zákon) právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalobca nepreukázal existenciu základných atribútov zodpovednosti žalovaného za škodu. Prvým z nich je porušenie právnej

povinnosti, ktoré má podľa tvrdenia žalobcu spočívať v nesprávnom úradnom postupe Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 6062/2009. O tomto tvrdenom nesprávnom úradnom postupe žalobca v písomnej žalobe uvádza, že je charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonnej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 7Er/641/2009 je preukázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62 dňa 18.08.2009 požiadal tunajší okresný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; žiadosť bola tunajšiemu okresnému súdu doručená 27.08.2009. Oprávnený POHOTOVOŠŤ, s.r.o. proti povinnej I. Z., I. XX.XX.XXXX, navrhol dňa 22.07.2009 vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky 389,16 eur s príslušenstvom na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriaďovateľa Slovenská rozhodcovská a.s., Bratislava z 27.05.2009, sp. zn. SR 02637/09, právoplatného 15.06.2009 a vykonateľného 18.06.2009, ktorým bola povinná zaviazaná na zaplatenie istiny 326,64 eur a príslušenstva z titulu zmluvy o úvere č. 5371385 zo dňa 24.04.2008. Súdnemu exekútorovi viazala povinnosť podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 predložiť tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiadať ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tunajší okresný súd pri činnosti predchádzajúcej vydaniu poverenia postupoval podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vo vtedy platnom znení, v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve (právny vzťah oprávneného POHOTOVOŠŤ, s.r.o. a povinnej I. Z. je spotrebiteľským úverom) a o dobrých mravoch, so zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase vzniku zmluvného vzťahu oprávneného a povinnej a podľa ustanovení komunitárneho práva - Smenice (ES) 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a rozsudkom Súdného dvora EÚ Asturcom C-40/08, ktorý je od vstupu SR do Európskej únie dňom 01.05.2004 prameňom práva. Exekučný súd dňa 20.01.2010 súdnemu exekútorovi vykonaním exekúcie poveril, ale zároveň uznesením č.k. 7Er/641/2009-16 z 25.11.2010 exekúciu zastavil. Obsah pripojeného exekučného spisu teda vyvracia aj žalobné tvrdenie o tom, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia 19.03.2012 (urobil tak 20.01.2010), aj žalobné tvrdenie o tom, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia jej zamietnutím - poverenie bolo v uvedený deň vydané. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia nedošlo v omeškaní trvajúcom viac ako 971 dní. Svoje rozhodnutie o zastavení exekúcie exekučný súd odôvodnil tým, že v rozhodcovskom konaní bolo priznané právom nedovolené plnenie, takže exekučný titul je nevykonateľný. Odvolací Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 27.10.2011 č. k. 9CoE/183/2011-45, právoplatným 09.01.2011, napadnuté rozhodnutie potvrdil. Ak žalobca tvrdí, že nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva vo vykonaní úradného postupu, ktorý žalobca nazval ako preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. SR02637/09, vykonateľného 18.06.2009, bez splnenia zákonných podmienok, čím mala byť porušená zásada legality, ide o tvrdenie nepravdivé. Rozsudok Súdného dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Naopak, ako poukazuje žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, rozhodnutie o zastavení exekúcie iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Exekučný súd zastavením exekúcie splnil svoju prevenčnú povinnosť, keď zabránil vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu. Pre úplnosť súd dodáva, že nultý rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae. Tomu nasvedčuje aj právna prax, žaloby množstva iných veriteľov na zaplatenie pohľadávok nevyvozených v predošlých exekučných konaniach v dôsledku nevykonateľných exekučných titulov (aj rozhodcovských rozsudkov) sú súdmi bez problémov prejednávané a rozhodované. Súd nezistil ani nesprávny úradný postup pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie charakterizovaný žalobcom ako nevydanie rozhodnutia v zákonnej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov. Žalobca totiž tvrdí, že exekučný súd zamietol žiadosť súdnemu exekútorovi o udelenie poverenia, ale nejde o tvrdenie pravdivé. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané, žiadosť o jeho udelenie nebola zamietnutá. Doručenie poverenia exekútorovi aj právnenému zástupcovi oprávneného spolu s uznesením zo dňa 05.11.2010 č.k. 7Er/641/2009-16 je plne zdôvodnené hospodárnosťou konania. Bolo nadbytočným a nevhodným doručovať poverenie na vykonanie exekúcie v konaní, kde bolo viac ako žiaducim skúmať súlad exekučného titulu s právnou úpravou. Aj keď § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 za exekučný titul podľa tohto zákona označoval len vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené, aj žalobca v pozícii oprávneného za exekučný titul napriek takejto právnej úprave považoval aj rozsudok exekučného súdu. Použijúc argumentum a minori ad maius je v tomto kontexte potrebné vykladať aj § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010. Ak boli exekučným titulom rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené, exekučným titulom boli aj rozhodcovské

rozsudky, ktoré nemohli zostať mimo režim komunitárneho a spotrebiteľského práva. Od doručenia žiadosti o udelenie poverenia do vydania poverenia si súd musel, za súčinnosti súdneho exekútora a oprávneného (ktorý žiadal 20.10.2009 o predĺženie lehoty) v prvom rade zabezpečiť úverovú zmluvu, následne preskúmať jej náležitosti a po predložení spisu celé predchádzajúce rozhodcovské konanie, čo sú úkony, ktoré nemožno vykonať ihneď aj vzhľadom na tisícky exekučných vecí a obmedzené množstvo súdnych zamestnancov vybavujúcich (nielen) túto agendu.

Nakoľko žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovaným, vznik škody ani kauzálny nexus súd ďalej v konaní nezisťoval.

Pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný v písomnom vyjadrení z 29.10.2013 navrhol prisúdenie náhrady trov, ktoré v zákonnej lehote nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.